

1.

Het schip, 'De Vrouw Antje' afkomstig uit Willemstad, is indertijd gebouwd om op haring te vissen in de Noordzee. Het is een robuuste pink met een hoog opgaande boeg. Het schip is groter dan gebruikelijk en volledig zeewaardig. Toen hij werd gebouwd is daarbij het beste eikenhout gebruikt, dat er te koop was.

In het want, bij de enige mast die het zeilschip rijk is, zit Gijs, het jongste bemanningslid op de uitkijk. Hij kijkt scherp naar de horizon of daar soms ergens een zeil verschijnt.

Af en toe loopt schipper Sijbrands naar de mast en roept met zijn zware stem: 'Nog geen zeilen, maatje?'

'Niks te zien schipper,' is steeds het antwoord. Sijbrands gaat daarna weer naar het roer en hervat zijn gesprek met de stuurman.

'We moeten op onze hoede blijven,' zegt hij, 'de Engelse marine is brutaal genoeg om ons hier in de zeegaten op te zoeken. Ze zijn immers heer en meester op zee.'

'Zeg dat wel schipper,' antwoordt stuurman Gerrit de Groot, 'ik denk.....' Voordat hij zijn zin kan afmaken wordt hij onderbroken door de uitkijk.

'Twee zeilen ver aan de horizon in het westen,' klinkt het uit de mast.

De mannen kijken elkaar verrast aan. De stuurman pakt het roer wat steviger vast en Sijbrands haast zich naar de mast. Behendig klimt hij tot halverwege in het want en tuurt in de door de uitkijk opgegeven richting. Hij heeft er niet veel tijd voor nodig. Aan de vorm van de zeilen en de tuigage zien zijn scherpe ogen dat het om Engelse oorlogsschepen gaat. Zij varen snel, maar hij ziet dat de koers van de vaartuigen zodanig is, dat er geen direct gevaar voor zijn schip en bemanning bestaat.

'Houd ze goed in de gaten Gijs,' schreeuwt hij, 'als ze hun koers wijzigen hoor ik dat direct van je.'

Wat moeizaam daalt hij af naar het dek en voegt zich weer bij de stuurman.

'Wat was er te zien schipper?' vraagt De Groot.

'Volgens mij zijn het twee Engelse fregatten. Die kleine eskaders stropen regelmatig de zee af op zoek naar een koopvaarder. Ze slaan daarbij de visgronden niet over. Je kunt er de lering uit trekken, dat we jammer genoeg de nabijheid van de kust moeten houden. Het veroveren en in beslag nemen van een Hollandse pink is voor een oorlogsschip een eenvoudig karweitje.'.....